

fall öfverlemnna uppdraget ensamt åt gode män och sysslomän.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles vördsamt.

Stockholm den 26 Januari 1871.

J. Jonasson,
från Calmar län.

N:o 88.

Af Herr **Jonas Jonasson** från Calmar län: *Om underdånig hemstälkan till Kongl. Maj:t, angående undersökning af Sveriges kuster i och för deras bevästande, m. m.*

Förr egde Sverige icke så få sjöfästen, hvilka motsvarade förra tiders militäriska fordringar. Nu äro deremot våra kuster, om man frånräknar de ännu troligen otillräckliga befästningarne vid inloppet till Stockholm och de föga nämnvärda vid Carlskrona, oförsvarade. Att anlägga större tidsenliga befästningar vid våra inlopp och våra hamnar till så stort antal, som skulle motsvara vår långa kuststräcka, det medgifva icke landets tillgångar; men jag har tänkt mig att äfven mindre, och mindre kostbara sådana skulle kunna göra god tjänst, i fall, såsom förr, en fiende hotade med landstigning och dermed följande plundring, mord och brand. Våra kuster äro nemligen redan till en stor del rikt försedda med befästningar, bygda af en högre byggmästare; jag menar de massiva berg och klippor, som naturen erbjuder landet till skyddsvärn emot fiendtliga anfall. Skulle man icke kunna, med tillhjälp af de i senare tider uppfunna billiga sprängämnen, utan alltför stor kostnad använda dessa berg på ändamålsenligt sätt för nu nämnda ändamål, genom att på lämpliga punkter i dem inspränga hvalf för anläggande af batterier, som, om de än icke gjorde samma tjänst som stora, efter krigskonstens alla fordringar utrustade fästningar, likväl skulle ega fördelen af att kunna, understödda af och sjelfva understödjande utlagda undervattensminor, förhindra en fiendes insegling genom viktiga inlopp och afvärja en

mot viktiga orter riktad landstigning, och dertill icke, såsom de murade verken, vara utsatta för att lätt grusas af en fiendes grofva artilleri, utan tvärtom vara alldeles bombfria, samt endast från landsidan intagliga? Man kunde i afseende på dylika befästningar derjemte hafva den tillförsigten, att de ej i en framtid skulle blifva mindre tidsenliga, hvilken utveckling än artillerivapnen kunde erhålla, och att således ej, såsom förhållandet varit och är med våra gamla befästningar, de på dem nedlagda kostnader lätt genom nya förbättringar i anfalls- och förstörelsemedlen skulle vara förspillda. Vårt land erbjuder säkert många punkter, som man kunde göra till ett nytt Sveaborg eller Gibraltar, om ock i mindre skala. Med bestyckningen af dylika mindre befästningar borde anstå tills krig syntes hota, hvarföre icke någon besättning under fredstid skulle ifrågakomma eller kostbara byggnader för desamma och för materiel erfordras.*

Jag får därför vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t anhålla om undersökning af alla de platser vid våra kuster, hvilkas befästning i första rummet skulle vara af vikt, med särskildt afseende på möjligheten att utan alltför stora kostnader kunna erhålla lämpliga fästen genom i klippor sprängda bombfria batterier, samt att till en början denna undersökning måtte afse den i händelse af krig troligen mest blottställda kuststräckan mellan Gefle och Carlskrona, och derefter låta utarbета ett befästningssystem i antydda riktning.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1871.

J. Jonasson,
från Calmar län.